

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-111-201-17

Druk nr 2144
Warszawa, 27 grudnia 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

- **Porozumienie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczące uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzone w Brukseli dnia 1 kwietnia 2015 r.,**

którego ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję tekst wymienionego dokumentu wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii, co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentu, zostanie on przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

POROZUMIENIE

między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczące uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu

UNIA EUROPEJSKA

(zwana również dalej „Unią”).

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARI,

REPUBLIKA CZEŚKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGAŁSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

z jednej strony,

oraz ISLANDIA,

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

PRZYPOMINAJĄC, ŻE:

We wspólnym oświadczeniu z Ad-Dauhy z dnia 8 grudnia 2012 r. stwierdzono, że ilościowo określone zobowiązania Unii, jej państw członkowskich, Chorwacji i Islandii do ograniczenia i redukcji emisji w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto opierają się na założeniu, że zobowiązania te zostaną zrealizowane wspólnie zgodnie z art. 4 protokołu z Kioto, że art. 3 ust. 7b protokołu z Kioto będzie stosować się do łącznej ilości przyznaných uprawnień, na podstawie porozumienia w sprawie wspólnej realizacji zobowiązań przez Unię, jej państwa członkowskie, Chorwację i Islandię oraz że nie będzie stosować się indywidualnie do państw członkowskich, Chorwacji ani Islandii.

W tym oświadczeniu Unia, jej państwa członkowskie oraz Islandia stwierdziły, że przedłożą instrumenty przyjęcia jednocześnie, jak miało to miejsce w przypadku protokołu z Kioto, w celu zapewnienia równoczesnego jego wejścia w życie w Unii, jej 27 państwach członkowskich, Chorwacji i Islandii.

Islandia uczestniczy w pracach Komitetu ds. Zmian Klimatu Unii Europejskiej ustanowionego zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, a także grupy roboczej I w ramach tego komitetu,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZE POROZUMIENIE:

Artykuł 1

Cel porozumienia

Celem niniejszego porozumienia jest określenie warunków dotyczących udziału Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto oraz umożliwienie skutecznej realizacji tego udziału, w tym wkładu Islandii w wypełnianie przez Unię jej zobowiązań w zakresie raportowania w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego porozumienia stosuje się następujące definicje:

- a) „protokół z Kioto” oznacza Protokół z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), zmieniony poprawką dauhańską do tego protokołu, uzgodnioną w dniu 8 grudnia 2012 r. w Ad-Dausze;
- b) „poprawka dauhańska” oznacza poprawkę dauhańską do protokołu z Kioto do UNFCCC, uzgodnioną w dniu 8 grudnia 2012 r. w Ad-Dausze, ustanawiającą drugi okres rozliczeniowy protokołu z Kioto na okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- c) „warunki wspólnej realizacji” oznaczają warunki określone w załączniku 2 do niniejszego porozumienia;
- d) „dyrektywa EU ETS” oznacza zmienioną dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie.

Artykuł 3

Wspólna realizacja

1. Strony zobowiązują się do wspólnej realizacji swoich ilościowo określonych zobowiązań do ograniczenia i redukcji emisji w drugim okresie rozliczeniowym, zapisanych w kolumnie trzeciej załącznika B do protokołu z Kioto, zgodnie z warunkami wspólnej realizacji.
2. W tym celu Islandia podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby jej zagregowane antropogeniczne emisje ze źródeł objętych protokołem z Kioto oraz ich pochłanianie przez pochłaniacze objęte protokołem z Kioto w drugim okresie rozliczeniowym, wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla, pochodzące z gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A do protokołu z Kioto, które nie wchodzi w zakres stosowania dyrektywy EU ETS, nie przekroczyły ilości przyznanych jej uprawnień określonej w warunkach wspólnej realizacji.
3. Bez uszczerbku dla art. 8 niniejszego porozumienia, z końcem drugiego okresu rozliczeniowego oraz zgodnie z decyzją 1/CMP.8 i innymi odpowiednimi decyzjami organów UNFCCC lub protokołu z Kioto oraz warunkami wspólnej realizacji, Islandia wycofa ze swojego rejestru krajowego jednostki AAU, CER, ERU, RMU, tCER lub ICER odpowiadające emisji gazów cieplarnianych przez źródła i ich pochłanianiu przez pochłaniacze, objętych przyznanymi uprawnieniami.

Artykuł 4

Stosowanie odpowiedniego prawodawstwa Unii

1. Akty prawne wymienione w załączniku 1 do niniejszego porozumienia są wiążące dla Islandii i mają zastosowanie w Islandii. W przypadku gdy akty prawne wymienione w tym załączniku zawierają odniesienia do państw członkowskich Unii, do celów niniejszego porozumienia odniesienia te należy rozumieć również jako odniesienia do Islandii.
2. Załącznik 1 do niniejszego porozumienia może zostać zmieniony decyzją Komitetu ds. wspólnej realizacji ustanowionego na mocy art. 6 niniejszego porozumienia.
3. Komitet ds. wspólnej realizacji może podjąć decyzję w sprawie dalszych warunków technicznych dotyczących stosowania do Islandii aktów prawnych wymienionych w załączniku 1 do niniejszego porozumienia.
4. W przypadku zmian załącznika 1 do niniejszego porozumienia, które wymagają zmian prawa pierwotnego w Islandii, okres wejścia w życie tych zmian uwzględnia czas wymagany do przyjęcia takich zmian przez Islandię oraz potrzebę zapewnienia zgodności z wymogami protokołu z Kioto oraz decyzji.
5. Szczególnie ważne jest, aby Komisja stosowała swoją zwyczajową praktykę i przeprowadzała konsultacje z ekspertami, w tym z ekspertami z Islandii, przed przyjęciem aktów delegowanych wymienionych w załączniku 1 do niniejszego porozumienia lub takich, które mają zostać wymienione w tym załączniku.

Artykuł 5

Sprawozdawczość

1. Do dnia 15 kwietnia 2015 r. Islandia przedłoży Sekretariatowi UNFCCC sprawozdanie w celu ułatwienia obliczenia przyznanego jej uprawnień do emisji zgodnie z niniejszym porozumieniem, wymogami protokołu z Kioto, poprawką dauhańską i decyzjami przyjętymi na ich mocy.
2. Unia przygotowuje sprawozdanie w celu ułatwienia obliczenia uprawnień do emisji przyznanego Unii oraz sprawozdanie w celu ułatwienia obliczenia wspólnych uprawnień do emisji przyznanego Unii, jej państwom członkowskim i Islandii („wspólne przyznane uprawnienia”) zgodnie z niniejszym porozumieniem, wymogami protokołu z Kioto, poprawką dauhańską i decyzjami przyjętymi na ich mocy. Unia przedłoży te sprawozdania Sekretariatowi UNFCCC do dnia 15 kwietnia 2015 r.

Artykuł 6

Komitet ds. wspólnej realizacji

1. Niniejszym ustanawia się Komitet ds. wspólnej realizacji, składający się z przedstawicieli Stron.
2. Komitet ds. wspólnej realizacji zapewnia skuteczną realizację i funkcjonowanie niniejszego porozumienia. W tym celu podejmuje decyzje przewidziane w art. 4 niniejszego porozumienia oraz prowadzi wymianę poglądów i informacji dotyczących wykonywania warunków wspólnej realizacji. Komitet ds. wspólnej realizacji podejmuje decyzje w drodze konsensusu.
3. Komitet ds. wspólnej realizacji zbiera się na wniosek jednej lub kilku Stron lub z inicjatywy Unii. Wniosek ten kieruje się do Unii.
4. Członkowie Komitetu ds. wspólnej realizacji reprezentujący Unię i jej państwa członkowskie są początkowo przedstawicielami Komisji i państw członkowskich uczestniczącymi również w pracach Komitetu ds. Zmian Klimatu Unii Europejskiej, ustanowionego zgodnie z art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾. Przedstawiciel Islandii zostaje wyznaczony przez islandzkie Ministerstwo Środowiska i Zasobów Naturalnych. Posiedzenia Komitetu ds. wspólnej realizacji są organizowane, w miarę możliwości, w terminach i miejscach zbliżonych do posiedzeń Komitetu ds. Zmian Klimatu.
5. Komitet ds. wspólnej realizacji przyjmuje swój regulamin wewnętrzny w drodze konsensusu.

Artykuł 7

Zastrzeżenia

Do niniejszego porozumienia nie można zgłaszać zastrzeżeń.

Artykuł 8

Okres obowiązywania oraz przestrzeganie postanowień

1. Niniejsze porozumienie zostaje zawarte na okres do zakończenia dodatkowego okresu realizacji zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto lub do momentu rozwiązania wszelkich kwestii związanych z realizacją w ramach protokołu z Kioto w tym okresie rozliczeniowym lub związanych ze wspólną realizacją, w odniesieniu do którejkolwiek ze Stron, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. Niniejsze porozumienie nie może zostać rozwiązane wcześniej.
2. Islandia powiadamia Komitet ds. wspólnej realizacji o wszelkich przypadkach niezastosowania się do postanowień niniejszego porozumienia lub o prawdopodobieństwie niezastosowania się do postanowień niniejszego porozumienia. Wszelkie takie przypadki muszą zostać uzasadnione w sposób zadowalający członków Komitetu ds. wspólnej realizacji w ciągu 30 dni od powiadomienia o nich. W przeciwnym razie niezastosowanie się do postanowień niniejszego porozumienia stanowi naruszenie niniejszego porozumienia.
3. W przypadku naruszenia niniejszego porozumienia lub sprzeciwu Islandii wobec zmiany załącznika 1 zgodnie z art. 4 ust. 2, Islandia rozlicza zagregowane antropogeniczne emisje ze źródeł oraz pochłanianie przez pochłaniacze, wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla, objęte protokołem z Kioto w drugim okresie rozliczeniowym, w tym emisje ze źródeł objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji Unii Europejskiej, w odniesieniu do ilościowo określonego celu redukcji emisji zapisanego w trzeciej kolumnie załącznika B do protokołu z Kioto oraz, na koniec drugiego okresu rozliczeniowego, wycofuje ze swojego rejestru krajowego jednostki AAU, CER, ERU, RMU, tCER lub ICER odpowiadające tym emisjom.

Artykuł 9

Depozytariusz

Niniejsze porozumienie, sporządzone w dwóch egzemplarzach w językach: bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, niderlandzkim, angielskim, estońskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, węgierskim, włoskim, łotewskim, litewskim, maltańskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, hiszpańskim, szwedzkim i islandzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne, zostaje złożone u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WF. (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

Artykuł 10

Złożenie dokumentów ratyfikacyjnych

1. Strony ratyfikują niniejsze porozumienie zgodnie ze swoimi odpowiednimi wymogami krajowymi. Każda Strona składa swój instrument ratyfikacji u Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej przed lub równocześnie ze złożeniem instrumentu przyjęcia poprawki dauhańskiej u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.
2. Islandia składa swój instrument przyjęcia poprawki dauhańskiej u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych zgodnie z art. 20 ust. 4 i art. 21 ust. 7 protokołu z Kioto, najpóźniej w dniu złożenia ostatniego dokumentu przyjęcia przez Unię lub jej państwa członkowskie.
3. Składając instrument przyjęcia poprawki dauhańskiej, Islandia – we własnym imieniu – powiadamia również Sekretariat Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu o warunkach wspólnej realizacji, zgodnie z art. 4 ust. 2 protokołu z Kioto.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po dniu, w którym wszystkie Strony złożyły swój instrument ratyfikacji.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejsze porozumienie.

Съставено в Брюксел на първи април две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Bruselas, el uno de abril de dos mil quince.

V Bruselu dne prvního dubna dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den første april to tusind og femten.

Geschehen zu Brüssel am ersten April zweitausendfünfzehn.

Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta aprillikuu esimesel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, την πρώτη Απριλίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Brussels on the first day of April in the year two thousand and fifteen.

Fait à Bruxelles, le premier avril deux mille quinze.

Sastavljeno u Bruxellesu prvog travnja dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì primo aprile duemilaquindici.

Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada pirmajā aprīlī.

Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų balandžio pirmą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenötödik év április havának első napján.

Magħmul fi Brussell, fl-ewwel jum ta' April tas-sena elfejn u hmistax.

Gedaan te Brussel, de eerste april tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Brukseli dnia pierwszego kwietnia roku dwa tysiące piętnastego.

Feito em Bruxelas, em um de abril de dois mil e quinze.

Intocmit la Bruxelles la întâi aprilie două mii cincisprezece.

V Bruseli prvního apríla dvetisícpatnásť.

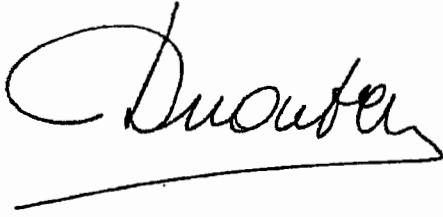
V Bruslju, dne prvega aprila leta dva tisoč petnajst.

Tehty Brysselissä ensimmäisenä päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skeddé i Bryssel den första april tjoguhundrafernton.

Gjört í Brussel hinn 1. apríl 2015.

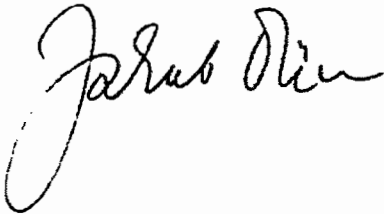
Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
Cette signature engage également la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.
Diese Unterschrift bindet zugleich die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.
За Република България

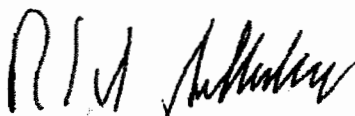
Za Českou republiku

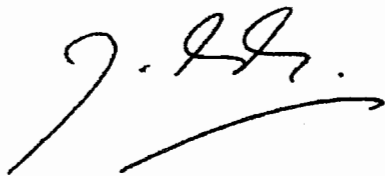
For Kongeriget Danmark

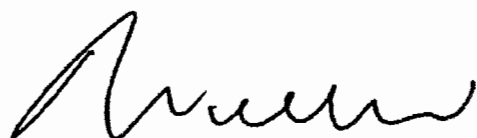
Für die Bundesrepublik Deutschland

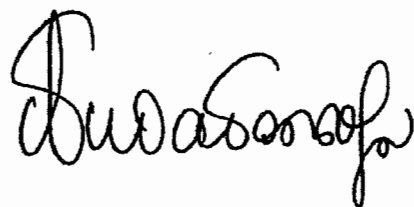
Eesti Vabariigi nimel

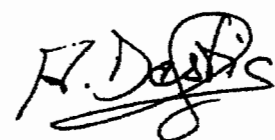
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

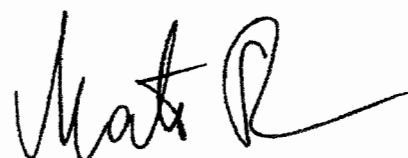
Por el Reino de España

Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

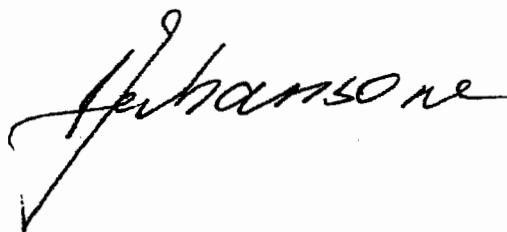
Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

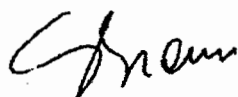
Latvijas Republikas vārdā –

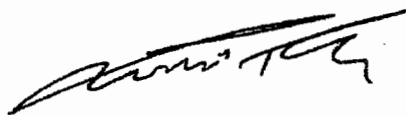
Lietuvos Respublikos vardu

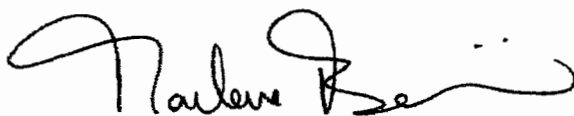
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

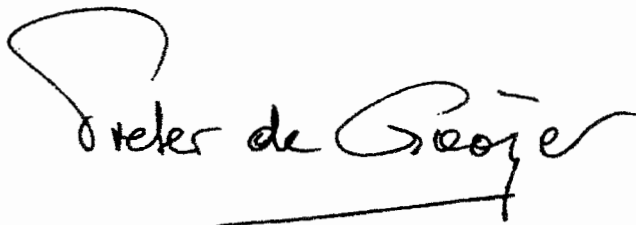
Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

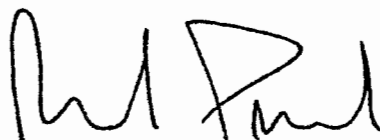
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

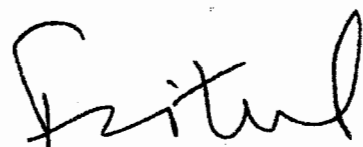
Für die Republik Österreich

 ad.ref.

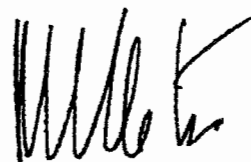
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

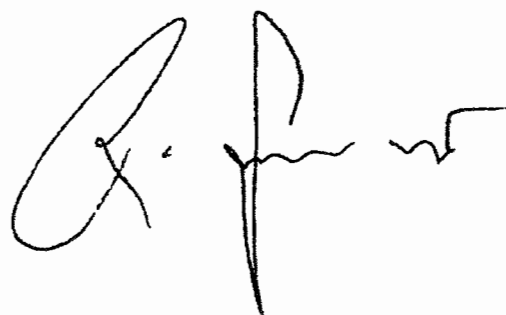
Pela República Portuguesa

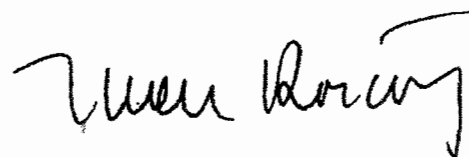
Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

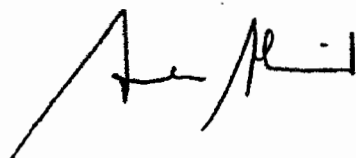

Suomen tasavallan puolesta

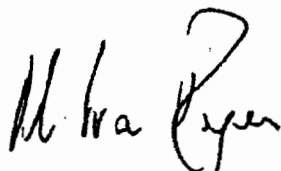
För Republiken Finland

För Konungariket Sveriges

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз

Por la Unión Europea

Za Evropskou unii

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Euroopa Liidu nimel

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Za Europsku uniju

Per l'Unione europea

Eiropas Savienības vārdā –

Europos Sąjungos vardu

Az Európai Unió részéről

Għall-Unjoni Ewropea

Voor de Europese Unie

W imieniu Unii Europejskiej

Pela União Europeia

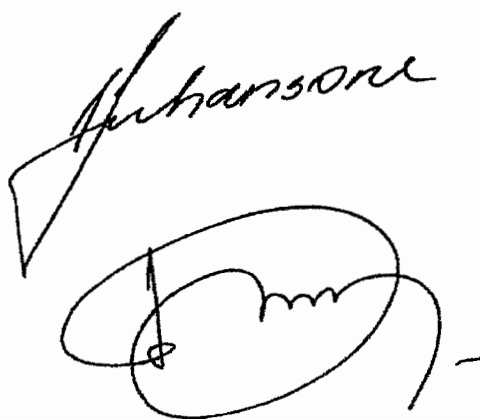
Pentru Uniunea Europeană

Za Európsku úniu

Za Evropsko unijo

Euroopan unionin puolesta

För Europeiska unionen

Fyrir hönd Íslands

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Björn', written in a cursive style. The signature is positioned above a short horizontal line.

ZAŁĄCZNIK I

(Wykaz przewidziany w art. 4)

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (zwane „rozporządzeniem 525/2013”), z wyjątkiem jego art. 4, 7 lit. f), 15-20 i 22. Przepisy art. 21 stosuje się w odpowiednich przypadkach.
2. Obecne i przyszłe akty delegowane i wykonawcze na podstawie rozporządzenia (UE) nr 525/2013.

ZAŁĄCZNIK 2

Powiadomienie o warunkach porozumienia w sprawie wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w ramach art. 3 Protokołu z Kioto w odniesieniu do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto, przyjętych Decyzją 1/CMP.8 przez konferencję stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu służącą jako spotkanie stron Protokołu z Kioto w Ad-Dausze zgodnie z art. 4 Protokołu z Kioto

1. Członkowie porozumienia

Członkami niniejszego porozumienia są: Unia Europejska, jej państwa członkowskie i Republika Islandii („członkowie”), będące Stronami protokołu z Kioto. Państwami członkowskimi Unii Europejskiej są obecnie:

Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Chorwacji, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Islandia jest członkiem niniejszego porozumienia na mocy Porozumienia między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczącego uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

2. Wspólna realizacja zobowiązań w ramach art. 3 protokołu z Kioto w odniesieniu do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto

Zgodnie z art. 4 ust. 1 protokołu z Kioto członkowie realizują swoje zobowiązania w ramach art. 3 w następujący sposób:

- członkowie zapewnią, zgodnie z art. 4 ust. 5 i 6. protokołu z Kioto, aby w państwach członkowskich i Islandii łączna kwota zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wyrażonych w ekwiwalencie dwutlenku węgla zapisana w załączniku A do protokołu Kioto nie przekroczyła łącznej kwoty przyznanym im uprawnień do emisji;
- stosowanie art. 3 ust. 1 protokołu z Kioto do emisji gazów cieplarnianych państw członkowskich i Islandii z lotnictwa i żeglugi opiera się na podejściu stosowanym w ramach konwencji, polegającym na uwzględnianiu w celach Stron wyłącznie emisji pochodzących z lotów krajowych i żeglugi krajowej. Podejście Unii Europejskiej w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto pozostanie takie samo, jak w pierwszym okresie rozliczeniowym, ze względu na brak postępów od przyjęcia decyzji 2/CP.3, jeśli chodzi o wliczanie tych emisji do celów Stron. Pozostaje to bez uszczerbku dla rygorystyczności zobowiązań Unii Europejskiej podjętych w ramach pakietu klimatyczno-energetycznego, które pozostają niezmiennic. Pozostaje to również bez uszczerbku dla potrzeby podjęcia środków dotyczących emisji takich gazów z lotnictwa i paliw bunkrowych statków morskich;
- każdy z członków może postawić sobie ambitniejsze cele, przenosząc jednostki przyznanej emisji, jednostki redukcji emisji lub jednostki poświadczonej redukcji emisji na rachunek anulowania utworzony w jego rejestrze krajowym. Członkowie będą wspólnie przedkładać informacje wymagane na mocy pkt. 9 decyzji 1/CMP.8 i wspólnie przedstawiać wszelkie propozycje do celów art. 3 ust. 1c i 1d protokołu z Kioto;
- członkowie nadal będą indywidualnie stosować art. 3 ust. 3 i 4 protokołu z Kioto oraz decyzje uzgodnione na ich mocy;
- połączone emisje członków w latach bazowych będą równe sumie emisji w odpowiednich latach bazowych mających zastosowanie do każdego z państw członkowskich i Islandii;
- jeśli dla jakiegokolwiek państwa członkowskiego lub dla Islandii użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo stanowiły źródło emisji gazów cieplarnianych netto w 1990 r., odnośny członek – zgodnie z art. 3 ust. 7a protokołu z Kioto, do celów obliczenia łącznej kwoty przyznanym członkom uprawnień do emisji, określonej zgodnie z art. 3 ust. 7a, 8 i 8a protokołu z Kioto, włącza do swoich emisji w roku lub okresie bazowym zagregowane antropogeniczne emisje wyrażone w ekwiwalencie dwutlenku węgla według ich źródeł pomniejszone o wielkość pochłoniętą w tym roku lub okresie bazowym w wyniku użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa;

- wynik obliczeń przeprowadzonych na mocy art. 3 ust. 7b protokołu z Kioto ma zastosowanie do łącznej kwoty przyznanych członkom uprawnień do emisji w drugim okresie rozliczeniowym, określonej zgodnie z art. 3 ust. 7a, 8 i 8a protokołu z Kioto, oraz do sumy średnich rocznych emisji członków przez pierwsze trzy lata pierwszego okresu rozliczeniowego pomnożonej przez osiem;
- zgodnie z decyzją nr 1/CMP.8 jednostki znajdujące się na rachunku rezerwy nadwyżki z poprzedniego okresu danego członka mogą być wykorzystane do celów umorzenia podczas dodatkowego okresu na realizację zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego, w zakresie, w jakim emisje tego członka podczas drugiego okresu rozliczeniowego przekraczają przyznane mu uprawnienia do emisji na ten okres rozliczeniowy, określone w niniejszym powiadomieniu.

3. Poziomy emisji przydzielone członkom porozumienia

Ilościowo określone zobowiązania do ograniczenia i redukcji emisji członków wymienione w trzeciej kolumnie załącznika B do protokołu z Kioto wynoszą 80 %. Łączna kwota przyznanych członkom uprawnień do emisji w drugim okresie rozliczeniowym zostanie określona zgodnie z art. 3 ust. 7a, 8 i 8a protokołu z Kioto, a jej obliczenie będzie ułatwione dzięki sprawozdaniu przedłożonemu przez Unię Europejską zgodnie z ust. 2 decyzji nr 2/CMP.8.

Poziomy emisji członków są następujące:

- Poziomy emisji odnoszące się do Unii Europejskiej stanowią różnicę między łączną kwotą przyznanych członkom uprawnień do emisji a sumą poziomów emisji państw członkowskich i Islandii. Obliczenie tego poziomu będzie ułatwione dzięki sprawozdaniu przedłożonemu przez Unię Europejską zgodnie z ust. 2 decyzji nr 2/CMP.8.
- Poziomy emisji państw członkowskich i Islandii zgodnie z art. 4 ust. 1 i 5 protokołu z Kioto są sumą kwot wymienionych przy każdym z nich w tabeli nr 1 poniżej oraz wszelkich kwot będących wynikiem zastosowania art. 3 ust. 7a zdanie drugie protokołu z Kioto dla tego państwa członkowskiego lub Islandii.

Kwoty uprawnień do emisji przyznanych członkom są równe ich poziomom emisji.

Kwota uprawnień do emisji przyznana Unii Europejskiej będzie ujęta w emisji gazów cieplarnianych ze źródeł w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji Unii Europejskiej, w którym uczestniczą jej państwa członkowskie i Islandia, w zakresie, w jakim emisje te objęte są protokołem z Kioto. Kwoty uprawnień do emisji przyznane państwom członkowskim i Islandii obejmują emisje gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwanie przez pochłaniacze w każdym z państw członkowskich lub Islandii z uwzględnieniem źródeł i pochłaniaczy nieobjętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Obejmuje to wszystkie emisje według źródeł i usuwanie przez pochłaniacze objęte art. 3 ust. 3 i 4 protokołu z Kioto, a także wszelkie emisje trójfluorku azotu (NF₃) objęte protokołem z Kioto.

Członkowie niniejszego porozumienia osobno zgłaszają emisje według źródeł i usuwaniu przez pochłaniacze objęte przyznanymi im uprawnieniami do emisji.

Tabela 1:

Poziomy emisji państw członkowskich i Islandii (przed zastosowaniem art. 3 ust. 7a) wyrażone w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w drugim okresie rozliczeniowym protokołu z Kioto

Belgia	584 228 513
Bułgaria	222 945 983
Republika Czeska	520 515 203
Dania	269 321 526
Niemcy	3 592 699 888

Estonia	51 056 976
Irlandia	343 467 221
Grecja	480 791 166
Hiszpania	1 766 877 232
Francja	3 014 714 832
Chorwacja	162 271 086
Włochy	2 410 291 421
Cypr	47 450 128
Łotwa	76 633 439
Litwa	113 600 821
Luksemburg	70 736 832
Węgry	434 486 280
Malta	9 299 769
Niderlandy	919 963 374
Austria	405 712 317
Polska	1 583 938 824
Portugalia	402 210 711
Rumunia	656 059 490
Słowenia	99 425 782
Słowacja	202 268 939
Finlandia	240 544 599
Szwecja	315 554 578
Zjednoczone Królestwo	2 743 362 625
Islandia	15 327 217

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel związania Rzeczypospolitej Polskiej porozumieniem

Poprawka dauhańska do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r., sporządzona w Ad-Dausze dnia 8 grudnia 2012 r.¹⁾ (zwana dalej „poprawką dauhańską”) ustanawia drugi okres rozliczeniowy w ramach Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. (zwanego dalej „Protokołem z Kioto” lub „Protokołem”), trwający od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2020 r. i obejmujący prawnie wiążące zobowiązania dotyczące redukcji emisji dla stron wymienionych w załączniku B. Unia Europejska oraz jej państwa członkowskie, w tym Rzeczpospolita Polska (zwana dalej także „RP”), przyjęły na siebie zobowiązania wynikające z poprawki dauhańskiej i przeprowadzają procedury ratyfikacji.

Podobnie jak w pierwszym okresie (2008–2012), Unia Europejska i jej państwa członkowskie²⁾ zdecydowały się na wspólną realizację zobowiązań, zgodnie z art. 4 Protokołu. Wolę uczestniczenia we wspólnej realizacji zobowiązań w drugim okresie rozliczeniowym z UE i państwami członkowskimi Islandia wyraziła już w 2009 r., co zostało następnie potwierdzone w oświadczeniu Unii, państw członkowskich i Islandii wydanym w Ad-Dausze po przyjęciu poprawki do Protokołu z Kioto.

Określenie warunków uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań wymaga zawarcia stosownego porozumienia międzynarodowego między Islandią, z jednej strony, a UE i państwami członkowskimi, z drugiej strony, gdyż Islandia nie bierze udziału w unijnym procesie podejmowania decyzji.

Cele związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczącym uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do

---

¹⁾ Tekst Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. został ogłoszony w Dz. U. z 1996 r. poz. 238.

Tekst Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. został ogłoszony w Dz. U. z 2005 r. poz. 1684.

²⁾ W latach 2008–2012 we wspólnym wypełnianiu zobowiązań brało udział 16 Stron – UE i 15 państw członkowskich, które należały do Wspólnot Europejskich w 2002 r. Rzeczpospolita Polska, która przystąpiła do UE w 2004 r., wypełniała swój cel samodzielnie w latach 2008–2012.

Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonego w Brukseli dnia 1 kwietnia 2015 r. (zwanym dalej „porozumieniem”) są następujące:

1) umożliwienie Islandii wzięcia udziału we wspólnym wypełnianiu zobowiązań

Zgodnie z art. 4 Protokołu z Kioto strony, które decydują się na wspólne wypełnianie zobowiązań do redukcji emisji, powinny zawrzeć porozumienie o wspólnym wypełnianiu zobowiązań. Ze względu na specyficzną sytuację Unii Europejskiej jako regionalnej organizacji integracji gospodarczej, a także z uwagi na podział kompetencji między UE a państwa członkowskie, porozumienie o wspólnym wypełnianiu zobowiązań przez UE i państwa członkowskie zostało przyjęte w formie decyzji Rady³⁾. Natomiast zawarcie takiego porozumienia z Islandią, która nie jest członkiem Unii Europejskiej i nie bierze udziału w procesie podejmowania decyzji na podstawie traktatów europejskich, wymaga formy osobnej umowy międzynarodowej. W umowie tej są dwie strony – UE i jej państwa członkowskie, z jednej strony, i Islandia, z drugiej strony. Umowa reguluje wyłącznie warunki, na jakich Islandia bierze udział we wspólnym wypełnianiu zobowiązań z UE i jej państwami członkowskimi.

2) zakończenie procedur ratyfikacyjnych poprawki dauhańskiej

Zgodnie z art. 4 Protokołu z Kioto, warunki porozumienia o wspólnym wypełnianiu zobowiązań należy notyfikować Sekretariatowi Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w dniu złożenia dokumentów ratyfikacji, akceptacji, zatwierdzenia lub przystąpienia do Protokołu. Dlatego też ratyfikacja porozumienia z Islandią jest niezbędna, aby złożyć instrument ratyfikacji poprawki dauhańskiej. Ratyfikacja porozumienia z Islandią umożliwi więc RP i Unii Europejskiej przystąpienie do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

Porozumienie z Islandią określa warunki dotyczące udziału Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto oraz umożliwia skuteczną realizację tego udziału, w tym wkład Islandii w wypełnianie przez Unię jej zobowiązań w zakresie

³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1339 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej poprawki dauhańskiej do Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz. Urz. UE L 207 z 04.08.2015, str. 1).

raportowania w drugim okresie rozliczeniowym. Tym samym porozumienie nie reguluje praw i obowiązków państw członkowskich w ramach wspólnej realizacji zobowiązań, a w szczególności nie nakłada dodatkowych zobowiązań na państwa członkowskie.

Główne postanowienia porozumienia to:

- a) **Limit emisji** – Islandia odpowiada za emisje z sektorów i gazów objętych drugim okresem rozliczeniowym Protokołu z Kioto, lecz nieobjętych Dyrektywą ETS⁴⁾,
- b) **Legislacja UE** – Islandia stosuje się do przepisów UE wyszczególnionych w załączniku 1 do porozumienia; właściwe akty dotyczą monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji, jak również prowadzenia rejestru i rozliczania transakcji związanych ze wspólną realizacją zobowiązań⁵⁾; lista aktów z załącznika 1 może ulec zmianie decyzją Komitetu do spraw wspólnej realizacji zobowiązań;
- c) **Komitet do spraw wspólnej realizacji** – składa się z przedstawicieli UE, państw członkowskich oraz Islandii, podejmuje decyzje w drodze konsensusu (w sprawie listy legislacji UE wiążącej Islandię) oraz prowadzi wymianę poglądów w związku z warunkami wspólnej realizacji,
- d) **Okres obowiązywania porozumienia** – do momentu zakończenia wszelkich kwestii związanych z realizacją drugiego okresu rozliczeniowego; w przypadku naruszenia przez Islandię zobowiązań wynikających z porozumienia lub sprzeciwu Islandii wobec zmiany wykazu aktów prawnych z załącznika 1 Islandia odpowiadać będzie za całość swoich emisji względem celu redukcyjnego wynikającego z Protokołu z Kioto (QELRC 80), przy czym będzie dysponować jedynie jednostkami emisji odpowiadającymi sektorowi non-ETS.

Islandia uczestniczy zatem we wspólnej realizacji zobowiązań na tych samych zasadach co państwa członkowskie, z wyjątkiem sankcji za naruszenie zobowiązań. W szczególności porozumienie zapewnia, iż Islandia stosować będzie te same przepisy prawa UE, którym podlegają państwa członkowskie. Co więcej, porozumienie

---

⁴⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 7, str. 631).

⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 13, z późn. zm.).

zapewnia, aby sytuacja prawna Islandii nie była korzystniejsza niż sytuacja państw członkowskich w ramach UE, przez:

- a) Obliczenie limitu emisji dla Islandii zgodnie z metodologią przyjętą dla państw członkowskich w kontekście decyzji ESD⁶⁾ regulującej sposób rozliczenia emisji w sektorze nieobjętym ETS. W szczególności limit ten dla Islandii jest pomniejszony o spodziewane pochłanianie netto z sektora użytkowania gruntów. W przeciwnym wypadku Islandia, nie podlegająca decyzji ESD, byłaby w korzystniejszym położeniu niż państwa członkowskie, którym decyzja ESD uniemożliwia zaliczenie użytkowania gruntów na poczet redukcji w sektorach i instalacjach objętych ESD.
- b) Zobowiązanie Islandii, poprzez listę aktów w załączniku 1, do przestrzegania przepisów UE właściwych dla drugiego okresu rozliczeniowego, którym podlegają państwa członkowskie, a które nie dotyczą Islandii w związku z innymi podstawami prawnymi (np. Europejski Obszar Gospodarczy, udział Islandii w ETS). Sankcje grożące Islandii w przypadku odmowy rozszerzenia listy o nowe akty prawa UE w rzeczywistości nie pozostawiają Islandii wyboru przepisów, które będą miały doń zastosowanie.
- c) Zastrzeżenie, że porozumienie nie może zostać rozwiązane przed zakończeniem dodatkowego okresu realizacji zobowiązań drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto lub do momentu rozwiązania wszelkich kwestii związanych z realizacją na mocy Protokołu z Kioto w tym okresie rozliczeniowym lub związanych ze wspólną realizacją. Tym samym Islandia nie może jednostronnie zrezygnować ze wspólnej realizacji zobowiązań z UE i jej państwami członkowskimi.
- d) Załączenie do porozumienia pełnej treści warunków wspólnej realizacji zobowiązań (załącznik 2), które stanowią część decyzji o ratyfikacji dotyczącej przyjęcia, w imieniu Unii Europejskiej, poprawki dauhańskiej, i które tym samym będą obowiązywały UE i jej państwa członkowskie.

---

⁶⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 136, z późn. zm.).

3. Skutki związane z wejściem w życie porozumienia

1) Ocena skutków społecznych i gospodarczych

Ratyfikacja porozumienia nie wywiera istotnych skutków społecznych ani gospodarczych. Szacuje się, że udział Islandii w emisjach gazów cieplarnianych objętych Protokołem z Kioto dla wszystkich uczestników porozumienia ogółem będzie wynosił ok. 0,1% w latach 2013–2020. Zatem wpływ udziału Islandii we wspólnym wypełnianiu zobowiązań z UE i jej państwami członkowskimi na sytuację społeczną i gospodarczą w RP jest znikomy.

2) Ocena skutków finansowych

Ratyfikacja porozumienia nie wywiera istotnych skutków finansowych. Szacuje się, że udział Islandii w emisjach gazów cieplarnianych objętych Protokołem z Kioto dla wszystkich uczestników porozumienia ogółem będzie wynosił ok. 0,1% w latach 2013–2020. Zatem wpływ udziału Islandii we wspólnym wypełnianiu zobowiązań z UE i jej państwami członkowskimi na sektor finansów publicznych w RP jest znikomy.

3) Ocena skutków politycznych

Wejście w życie porozumienia umożliwi Islandii przystąpienie do drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto oraz wypełni deklarację złożoną przez UE, jej państwa członkowskie i Islandię w Ad-Dausze. W ten sposób porozumienie umocni wiarygodność procesu negocjacyjnego prowadzonego w ramach Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, a także spowoduje zacieśnienie współpracy między UE i jej państwami członkowskimi a Islandią.

4) Ocena skutków prawnych

Ratyfikacja porozumienia ma na celu związanie UE, jej państw członkowskich i Islandii umową międzynarodową, na podstawie której Islandia będzie uczestniczyć we wspólnej realizacji zobowiązań w ramach drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto. Umowa ta wejdzie jednak w życie dopiero po zakończeniu procedur ratyfikacyjnych przez wszystkie Strony, co wiąże się również z zakończeniem procesu ratyfikacji samej poprawki dauhańskiej. Rzeczpospolita Polska prowadzi równolegle procedurę ratyfikacji tej poprawki oraz porozumienia z Islandią. Do czasu wejścia w życie wspomnianej poprawki porozumienie pozostanie w dużej mierze bezprzedmiotowe,

poza uregulowaniem kwestii raportowania w ramach Protokołu z Kioto, których podstawą są decyzje spotkań stron Protokołu z Kioto – CMP.

Należy jednak zauważyć, iż porozumienie z Islandią reguluje jedynie status Islandii dotyczący realizacji zobowiązań wynikających z drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto, wobec czego nie wywoła bezpośrednich skutków w prawie polskim i nie będzie wymagało modyfikacji wewnętrznego prawodawstwa.

4. Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej porozumieniem

Postanowienia porozumienia nie dotyczą pokoju, sojuszy, układów politycznych lub wojskowych ani wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji RP. Wdrożenie porozumienia nie spowoduje również skutków finansowych dla budżetu państwa, tym bardziej takich, które można określić jako znaczące. Porozumienie co prawda dotyczy *sensu largo* spraw uregulowanych ustawowo (m.in. jednostek przyznanego limitu emisji), ale zobowiązania wynikające z porozumienia nie dotyczą Rzeczypospolitej Polskiej i nie wymagają zmiany istniejącego prawodawstwa krajowego. Porozumienie jest umową mieszaną zawieraną jednocześnie przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie, jednak nie rodzi dla RP żadnych bezpośrednich uprawnień i zobowiązań wynikających z członkostwa w UE.

W związku z powyższym uznaje się, że nie są spełnione przesłanki określone w art. 89 ust. 1 Konstytucji RP. Ponieważ porozumienie w art. 10 ust. 1 przewiduje wymóg ratyfikacji, proponuje się, aby związanie Rzeczypospolitej Polskiej porozumieniem nastąpiło w drodze ratyfikacji bez uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie, na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji RP w związku z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z późn. zm.).

Warszawa, 21 listopada 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.204.2015 / 5/kr

dot.: DP-ZPUE.0230.9.2017 z 29.09.2017 r.

Pan
Jan Szyszko
Minister Środowiska

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej Porozumienia między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islandią, z drugiej strony, dotyczące uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem wniosku o ratyfikację umowy międzynarodowej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Nie zgłaszam zastrzeżeń co do zgodności Porozumienia z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem